

[Kai Jensen.]

ophæves. Samtidig foreslås det, at købstadkommunernes adgang til nedsættelse af grundskyldpromillen bortfalder.

For det fjerde foreslås det for sognekommunernes vedkommende at søge gennemført en større ensartethed i beskatningen. Sognekommunernes ligningsforhold skal som hidtil fastsættes for 4 år ad gangen. Dog bliver der bl. a. for stærkt voksende kommuner adgang til at ændre ligningsforholdet indenfor 4 års perioden. Det har der ofte fra kommunal side været udtalt ønske om: De bestemmelser, der tilsligter at skabe større skattemæssig ensartethed i sognekommunernes beskatning, går ud på følgende:

Er ligningsforholdet under 20 pct., skal det efterhånden bringes op på denne størrelse. Er ligningsforholdet på den anden side over 80 pct., skal det trinvis nedsættes hertil. Ligningsforhold mellem 20 og 40 pct. kan forhøjes, men ikke nedsættes. Ligningsforhold mellem 60 og 80 pct. kan omvendt nedsættes, men ikke forhøjes. Ligningsforhold mellem 40 og 60 pct. kan ændres såvel i op- som i nedadgående retning, men ikke op over de 60 pct. og ikke ned under de 40 pct.

Den tendens, som har fundet udtryk i dette forslag, vil vel vinde tilslutning i vide kredse; den er på linie med skattelovskommissionens forslag. Personligt har jeg dog den opfattelse, at landets sognekommuner har en så forskelligartet struktur, at der måske vil blive vanskeligheder for enkelte kommuner ved at indordne sig under disse måske lidt skematiske regler, men det kan jo eventuelt overvejes og belyses under udvalgsarbejdet.

Af hvad jeg her har sagt, vil det fremgå, at mit parti som venteligt vil kunne gå ind for de retningslinier, der har fundet udtryk i lovforslaget. Der er her på de to områder, jeg har omtalt, for første gang efter skattelovskommissionens betænkning givet forslag til en ny skattelovgivning. Jeg vil gerne give udtryk for min helt oprigtige beundring for det arbejde, der her er præsteret. Selvom der forelå et betydeligt materiale fra skattelovskommissionen til brug ved forslagernes udarbejdelse, er arbejdet gennemført på beundringsværdig kort tid, og forslagene indeholder efter mit skøn meget væsentlige forenklin-

ger og forbedringer på områder, hvor en række ordninger offentlige kasser imellem erstattes af mere enkle regler.

På udgiftssiden er det jo navnlig de store poster: socialvæsenet, skolevæsenet, sygehus- og andet sundhedsvæsen, der ændres ved. De nye regler vil da medføre en betydelig arbejdslettelse for den offentlige administration, og jeg tror, at den arbejdskraft, der således frigøres, vil kunne få anvendelse på felter, hvor der er langt mere behov for den.

Således som forslaget til byrdefordelingen foreligger, trækkes de store linier frem i reformordningen, og jeg tror, at det i højere grad vil kunne være med til at fremme det kommunale selvstyre. Man hører ofte bemærkninger om, at det står småt til med dette selvstyre, men således som samfundsforholdene har udviklet sig her i landet, består det kommunale arbejde jo i ikke ringe grad af en vekselvirkning mellem stat og kommune. Forslagene vil — om de følges — være med til at skabe bedre betingelser for dette arbejde, og jeg tror, at der vil vise sig at ligge en betydelig værdig heri.

Det er klart, at en ændring af skatte- og afgiftslovgivningen af en så omfattende karakter som den, der her foreslås, ikke kan lade sig gennemføre på en sådan måde, at de enkelte kommuners forhold bliver upåvirket heraf, men det er på en forbavsende måde lykkedes at få forslagene afpasset på en sådan måde, at forskydningerne mellem stat og kommune er forsvindende små. Det foreliggende omfattende materiale synes også at tyde på, at det er lykkedes at undgå for store forskydninger kommunerne imellem. Jeg er ikke blind for, at materialet til belysning heraf synes at tyde på, at forslagene har en tendens henimod små forskydninger til ugunst for de kommuner, hvis struktur gør, at de er vanskeligere stillet end andre, og til små forskydninger til fordel for nogle kommuner, hvis økonomiske forhold efter deres struktur er og skal være gode. Men dette er som sagt ting, der må kigges nærmere på i udvalget, og måske der må foretages ændringer her. Det rokker ikke ved, at de foreliggende forslag er vel gennemarbejdede og vel gennemtænkte og kan danne grundlag for drøftelser på områder, hvor det af alle med praktisk kendskab til tingene erkendes, at det trænger sig stærkt